

půrci nebo prohlášením při ústním jednání, ovšem jen v dotyčném sporu. Ostatně mohla žaloba býti zpět vzata po prvním roku jen za souhlasu žalovaného nebo za současného zřeknutí se nároku, k čemuž však nedošlo.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Odvolacímu soudu jest přesvědčiti v tom, že stěžovatelka nemohla po prvním roku a po odpovědi na žalobu vzíti zpět původní žalobu bez souhlasu žalovaného (§ 237 c. ř. s.). Z toho, že se žalovaný neohradil proti prohlášení stěžovatelky, že bere původní žalobu zpět, nelze ještě usuzovati na jeho souhlas.

Čís. 11650.

Podle § 1052 obč. zák., jenž vyslovuje zásadu pro všechny úplatné smlouvy, stačí projev ochoty ke vzájemnému plnění a jest takovýto vzájemný závazek pojeti do rozsudkového výroku i z úřadu.

Žalobu, pokud se domáhá poskytnutí neb obstarání úvěru pro budoucnost, jest pro tentokráte zamítnouti.

(Rozh. ze dne 7. května 1932, Rv. II 52/31.)

Procesní soud první stolice vyhověl žalobě, by bylo uznáno právem, že žalovaný jest kromě jiného povinen poskytnouti ze svých prostředků neb obstarati žalující straně na dobu od 1. června 1930 do konce března 1931 a pak i v každém dalším roce na stejnou dobu sezonní úvěr do výše 200.000 Kč, pokud nebude pohledávka žalované strany za žalobcem z jejich společenského poměru na základě dohody ze dne 12. srpna 1928 ve výši 600.000 Kč splacena, proti tomu, že žalující strana zúročí poskytnutý neb obstaraný úvěr běžným, v bankách platným úrokem. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil s tou opravou, že má znít takto: Žalovaný jest povinen poskytnouti ze svých prostředků neb obstarati žalobci na dobu od 1. června 1930 do konce března 1931 a pak i v každém dalším roce na stejnou dobu sezonní úvěr do výše 200.000 Kč, pokud nebude pohledávka žalované strany za žalobcem z jejich společenského poměru na základě dohody ze dne 12. srpna 1928 ve výši 600.000 Kč splacena, proti tomu, že žalující strana dá žalované straně bianko směnky jako dříve a zúročí poskytnutý neb obstaraný úvěr běžným v bankách platným úrokem. Nejvyšší soud vyhověl dovolání potud, že zamítl pro tentokráte žalobu, že žalovaný jest povinen poskytnouti ze svých prostředků neb obstarati žalobci na dobu od 1. června 1930 do konce března 1931 a pak v každém dalším roce na stejnou dobu sezonní úvěr do výše 200.000 Kč, pokud nebude pohledávka žalované strany se žalobcem z jejich společenského poměru na základě dohody ze dne 12. srpna 1928 část-

kou 600.000 Kč splacena, proti tomu, že žalující strana dá žalované straně bianco směnky a zúročí poskytnutý neb obstaraný úvěr běžným v bankách platným úrokem.

V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Podle § 1052 obč. zák., jenž vyslovuje zásadu pro všechny úplatné smlouvy, stačí projev ochoty ke vzájemnému plnění a jest takovýto vzájemný závazek pojeti do rozsudkového výroku i z moci úřadu (srov. rozh. čís. 2728, 3423 a j. sb. n. s.). Žalobce prohlásil již ve svém přípravném spisu ochotu vystaviti žalovanému na poskytnutý neb obstaraný úvěr bianco směnky a nepochybil proto odvolací soud, pojav tento vzájemný závazek žalobcův do svého rozsudečného výroku. Dovolání jest však přisvědčiti potud, pokud vytýká, že se neprávem stalo odsouzení žalovaného k poskytování neb obstarávání úvěru pro budoucnost. Podle § 406 c. ř. s. lze odsouditi k plnění, vyjímajíc ku plnění výživného, jen tehdy, když nastala již dospělost v čase vynesení rozsudku. V době, kdy rozsudek prvním soudem byl vynesen (4. června 1930), byl dospělým jen žalobcův nárok na poskytnutí neb obstarání úvěru na dobu od 1. března 1930 do konce března 1931. Mělo proto, pokud jde o žalobní prosbu o plnění, jen v tomto směru býti vyhověno žalobě a musela proto žalobní prosba o plnění, pokud se domáhá poskytnutí neb obstarání úvěru pro budoucnost, býti zamítnuta pro tentokráte.

Čís. 11651.

Syndikátní žalobou může býti proti soudci uplatňován jen nárok na náhradu škody způsobené přestoupením úředních povinností, jež jsou spojeny s výkonem s o u d c o v s k é h o úřadu, nikoliv však nárok na náhradu škody způsobené úkony ryze správními (na př. správou soudní budovy). Pro takové nároky zůstává v platnosti dvorský dekret ze dne 14. března 1806, čís. 758 sb. z. s.

(Rozh. ze dne 9. května 1932, R I 131/32.)

Žalobce domáhal se na Dr. M-ovi, přednostovi okresního soudu v S., a na československém státu náhrady škody podle syndikátního zákona, ježto prý žalovaný Dr. M. porušil při vykonávání úřadu své úřední povinnosti a práva tím, že nezadal žalobci stavbu vodovodu pro okresní soud v S. Procesní soud první stolice (vrchní soud v Praze) žalobu odmítl. D ů v o d y: Obrana žalovaných, že souzená věc nepatří na pořad práva, jest oprávněna. Předmětem projednáváné žaloby jest syndikátní nárok ve smyslu zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. zák. proti soudci. Syndikátní zákon je zákonem výjimečným, jež jest vykládati přesně. Podle § 1 tohoto zákona může býti soudce žalován o náhradu škody, porušil-li při vykonávání svého úřadu své úřední povinnosti. Z toho, že tento